

STAŅISLAVS ZDANOVSKIS

(1931–1993)

Dzimis 1931. gada 18. maijā Ludvikovas draudzē. Pēc Dagdas vidusskolas beigšanas 1950. gadā iestājās Rīgas Garīgajā seminārā. No 1954. gada 18. septembra līdz 1957. gada 15. janvārim bija iesaukts karadienestā. Ordinēts 1957. gada 22. septembrī Rīgas svētā Jēkaba katedrālē, ordinēja bīskaps P. Strods.

Primicijas dievkalpojums notika Krāslavā. Sprediķoja Kazimirs Mončinskis. Pirmā kalpošanas vieta – vikārs Rīgas svētā Francisca baznīcā, tad no 1959. gada 1. jūlija vikārs Daugavpils Dievmātes baznīcā. 1960.–1962. gadā viņš kalpoja Pildā un Istatnā. Visilgākais priestera kalpošanas laiks bija Varnavičos un Indricā: no 1962. gada 8. marta līdz 1980. gada 10. aprīlim. Pēdējā darbavieta bija Grīvas, Demenes un Zemgales draudzē, kur S. Zdanovskis kalpoja līdz mūža beigām.

Īsā laikā Demenes baznīcu, kuru sāka būvēt pirms Otrā pasaules kara, bet ateistiskā valdība bija pārveidojusi par klubu, prāvests Zdanovskis pārbūvēja un izveidoja par skaistu dievnamu. Tagad ceļa malā, skaista ezera krastā tā priecē katru garāmbraucēju, nemaz nerunājot par to sajūtu, ko var baudīt, atrodoties šīnī dievnamā.

Demenes baznīcas konsekrācija notika 1992. gada 30. augustā, kuru vadīja toreizējais Liepājas diecēzes bīskaps Jānis

Bulis. Tautas pieplūdums bija tik liels, kādu Demene nekad nebija piedzīvojusi.

Bīskaps S. Zdanovski bija nosūtījis uzraudzīt arī Eglaines baznīcas celtniecību, kas jau bija tuvu nobeigumam. Diemžēl priestera nāve neļāva darbu pabeigt.

1993. gada 19. jūnija agrā rīta stundā dekāns Stanislavs Zdanovskis aizvēra acis šai pasaulei. Savā priesterībā viņš bija kā degoša svece līdz pēdējam brīdim, dodot gaišumu Dieva godam un dvēseļu pestīšanai. Pēc nāves piešķirts monsinjora nosaukums.

Priesteris Stanislavs Zdanovskis apbedīts 23. jūnijā Grīvas baznīcas dārzā.